

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 4Csr/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513203775
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Hricková
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2019:2513203775.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Ľudmilou Hrickovou v právnom spore žalobcu: Z. S., J.. XX.X.XXXX, trvale bytom O. L. XXX, O. L., štátnemu občanovi Slovenskej republiky, proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35724803, zastúpeného právnym zástupcom: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36613843, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

I. Z r u š u j e rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a. s., so súčasným obchodným menom: Slovenská arbitrážna a.s., so sídlom Karloveské rameno 6, Bratislava, IČO: 35922761, vydaný pod sp. zn. SR 05348/12 dňa 6.2.2013 rozhodcom JUDr. Michalom Rašlom, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., s vtedajším sídlom Údernicka 5, Bratislava, IČO: 35724803, proti žalovaným: 1. Z. S., nar. XX.X.XXXX, bytom O. L. XXX, O. L., 2. I. S., nar. X.X.XXXX, G. O. L., O. L., M. X. Z. N., J.. XX.X.XXXX, bytom O.. Z. XXX/XX, Š., o zaplatenie 1.290,93 eura s príslušenstvom, a to v časti medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade.

II. O d k l a d á vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku vydaného Stálym rozhodcovským súdom zriadeným zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s., so súčasným obchodným menom: Slovenská arbitrážna a.s., so sídlom Karloveské rameno 6, Bratislava, IČO: 35922761, vydaného pod sp. zn. SR 05348/12 dňa 6.2.2013 rozhodcom JUDr. Michalom Rašlom, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., s vtedajším sídlom Údernicka 5, Bratislava, IČO: 35724803, proti žalovaným: 1. Z. S., J.. XX.X.XXXX, G. O. L. XXX, O. L., 2. I. S., J.. X.X.XXXX, bytom O. L., O. L., a 3. Z. N., nar. XX.X.XXXX, bytom O.. Z. XXX/XX, Š., o zaplatenie 1.290,93 eura s príslušenstvom, a to v jeho zrušenej časti.

III. V prevyšujúcej časti o zrušenie rozhodcovského rozsudku a o odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku žalobu z a m i e t a .

IV. Žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou zo dňa 11.3.2013, doručenu Okresnému súdu Piešťany dňa 14.3.2013, sa žalobca domáhal 1.) zrušenia rozhodcovského rozsudku sp. zn. SR 05348/12 zo dňa 6.2.2013, vydaného rozhodcom JUDr. Michalom Rašlom, a 2.) odkladu vykonateľnosti napadnutého rozhodcovského rozsudku. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania. K žalobe pripojil aj rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s., sp. zn. 05348/12 zo dňa 6.2.2013. Po zrušení rozsudku navrhol žalobu zamietnuť v časti neprijateľných zmluvných podmienok a úrokov z omeškania odporujúcich nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z.

2. Žalobný nárok žalobca odvodzoval od skutočnosti, že z internetovej stránky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky zistil, že súdy judikovali nezákonnosť obdobných rozhodcovských doložiek, ako je rozhodcovská doložka, na základe ktorej bol vydaný predmetný rozhodcovský rozsudok, vydaný na podklade Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 25.5.2011, ktorá sa týkala postúpenej pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy č. 0283672068 zo dňa 25.7.2004 uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s. ako veriteľom a žalobcom a jeho manželkou ako dlžníkmi. Uviedol, že rozhodcovská doložka bola vopred naformulovaná v štandardnej zmluve, a to až v Dohode o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky, a to v bode 4. dohody, ktorú žalobca uzavrel so žalovaným. V pôvodnej zmluve o splátkovom úvere, ktorú uzavrela právna predchodkyňa žalovaného, Slovenská sporiteľňa, a. s. so žalobcom, takáto doložka nebola. Rozhodcu aj miesto rozhodcovského konania si stanovil žalovaný. Rozhodcovská doložka je podľa názoru žalobcu neprijateľná z dôvodu, že ak rozhodcovské konanie vyvolá dodávateľ, žalovaný ako spotrebiteľ sa mu nemusí nezvratne podrobiť a riešiť spor pred rozhodcom, ktorý je pre spotrebiteľa nepredvídateľný a žalobca ako spotrebiteľ má vážne pochybnosti a objektívnosti a nestrannosti rozhodcovského procesu. V tejto súvislosti poukázal na rozsudky Súdneho dvora (ES) C-240/98 až C-240/98. Dodal, že rozhodcovské konanie prebehlo na základe neplatnej rozhodcovskej doložky, preto aj nový záväzok, ktorý by mal vziť z takéhoto vadného súkromnoprávneho procesu nie je súladný s imperatívom dobrých mravov. Rozhodca ignoroval predpisy určené na ochranu spotrebiteľa, čo je dôvodom na zrušenie rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. j) zákona o rozhodcovskom konaní. Nekalosť rozhodcovskej doložky vyplýva najmä z nutnosti podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, ak skôr začne konanie pred rozhodcom, čo sa aj stalo za netransparentných podmienok. Po zrušení rozhodcovského rozsudku by sa musel žalobca porobiť pôvodnej žalobe podľa § 43 zákona o rozhodcovskom konaní. V prípade konania pred všeobecným súdom by ako spotrebiteľ mal možnosť vybrať si súd podľa jeho bydliska podľa § 87 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku. Neprijateľnosť rozhodcovskej doložky skonštatoval aj Ústavný súd Slovenskej republiky v rozhodnutiach IV. ÚS 55/2011 a IC. ÚS 60/2011, ako aj všeobecné súdny, napríklad Okresný súd Prešov vo veci sp. zn. 25C/61/2010. Uviedol, že sa stotožňuje aj so znepokojujúcim listom Európskej komisie zo dňa 14.9.2010. Taktiež poukázal na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5CoE/52/2010 zo dňa 21.12.2010, podľa ktorého za podstatné dôvody na prelomenie materiálnej právoplatnosti rozhodnutia arbitra treba považovať práve okolnosti týkajúce sa pravidiel verejného poriadku, na ktorých štát musí bezvýhradne trvať. Ak sú pravidla správania také, že odporujú fundamentálnemu hodnotovému poriadku v spoločnosti, súd na to prihliadne a ochráni osobu, ktorá by mala byť poškodená takýmito pravidlami. Žalobca poukázal na konkrétne rozhodnutia odvolacích súdov v exekučných veciach, v ktorých exekučné súdy riešili platnosť rozhodcovskej doložky uzavretej v dohode o uznaní záväzku so žalovaným ako právnym nástupcom pôvodného veriteľa, konkrétne uznesenia Krajského súdu v Nitre sp. zn. 11CoE/106/2018 zo dňa 31.7.2018 a sp. zn. 7CoE/65/2018 zo dňa 28.9.2018 Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 17CoE/3/2018 zo dňa 26.7.2018, a Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3CoE/36/2018 zo dňa 2.8.2018. V dvoch z nich bola právomoc rozhodcovského súdu založená na základe identickej rozhodcovskej doložky, ako je v tomto prípade. Taktiež poukázal na rozsudky Okresného súdu Trnava sp. zn. 16Csr/1/2016 zo dňa 17.10.2018 a Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 7Csr/2/2017 zo dňa 11.7.2018. Z opatrnosti namietol aktívnu legitímáciu žalovaného v časti uplatňovania akýchkoľvek nárokov voči žalobcovi titulom jeho domnelého právneho nástupníctva po Slovenskej sporiteľni, a. s. zo Zmluvy o plátkovom úvere č. 0283672068 pre nespĺnenie podmienok podľa § 91 ods. 2 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, čo je jednou zo zákonných podmienok platnosti postúpenia pohľadávok banky nebankovému subjektu.

3. Žalovaný navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Uviedol, že po postúpení pohľadávky žalovanému, žalovaný viedol s dlžníkom (žalobcom) mimosúdne rokovania ohľadom uspokojenia nadobudnutej pohľadávky. Výsledkom mimosúdnych rokovaní bola vôľa a ochota dlžníka predmetnú pohľadávku uhradiť, avšak z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov nebolo v jeho možnostiach pohľadávku uhradiť v celosti. Keďže žalovaný (veriteľ) nemal v úmysle zbytočne navyšovať pohľadávku o trovy súdneho, prípadne exekučného, konania, žalovaný poskytol žalobcovi možnosť uhradiť pohľadávku v splátkach podľa uváženia žalobcu, a doručil mu na podpis Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, súčasťou ktorej bola aj rozhodcovská zmluva vo forme rozhodcovskej doložky. Žalovaný sa uzatvorením dohody snažil umožniť žalobcovi uhradiť jeho dlh bez navýšenia trov konania. Žalobca možnosť predložený text dohoda riadne si prezrieť oboznámiť sa s jeho obsahom, a podľa svojej vôle tento dokument vyplniť a podpísať, ak s jeho obsahom súhlasil. Uzavretie dohody nebolo časovo limitované, a žalobca mal tak dostatok času, aby si tento dokument prezrel, riadne sa s ním oboznámil, a podľa svojej vôle tento dokument vyplnil v prípade, že s jeho obsahom súhlasil,

a následne ho zaslal žalovanému. Žalobca navyše dokument podpisoval doma a mal tiež možnosť poradiť sa o jeho obsahu v prípade, ak niektoorej časti predkladaného textu nerozumel. Žalobca sa mohol obrátiť priamo na žalovaného, a požiadať ho o vysvetlenie, resp. mohol o radu požiadať Centrum právnej pomoci alebo združenie na ochranu spotrebiteľa. Žalobca napriek všetkému uvedenému dohodu vyplnil a podpísal dňa 25.5.2011. Od tohto momentu ju žalovaný považoval za platne uzavretú, vrátane rozhodcovskej zmluvy. Obsah dohody, a teda aj rozhodcovskej zmluvy, bol síce dodávateľom (žalovaným) vopred pripravený, čo však nie je v zmluvných vzťahoch ničím výnimočným, pretože návrh zmluvy, resp. zmluvu v písomnej podobe vždy musí niektorá zo zmluvných strán pripraviť, aj keď žalovaný v rozhodcovskom konaní (žalobca v súdnom konaní) na obsahu dohody alebo zmluvy nijakým spôsobom neparticipoval. Samotná dohoda neobsahuje prekvapivé alebo zavádzajúce ustanovenia alebo formulácie, pričom v dohode upravené uznanie dlhu a dohoda o jeho úhrade nepredstavuje z pohľadu dlžníka (žalobcu v súdnom konaní) náročný úkon.

4. Žalovaný ďalej uviedol, že žalobca opakovane porušil svoje povinnosti vyplývajúce mu z dohody, keď riadne a včas neplnil dohodnutý splátkový kalendár. Aj ústupky voči dlžníkovi musia mať svoje medze, a ochrana spotrebiteľa nie je absolútna. Žalovaný mal za to, že rozhodcovská zmluva je platnou dohodou o tom, že všetky spory, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie budú riešené pred: a) Stálym rozhodcovským súdom spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s., alebo b) Rozhodcovským súdom zriadeným pri Slovenskej hospodárskej komore, s.r.o., alebo c) príslušným súdom Slovenskej republiky, a to po splnení zmluvne dohodnutých podmienok, pričom pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z dohody, na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovacu podmienku platnosti rozhodcovskej zmluvy. Rozhodcovskou zmluvou nebola teda žalobcovi uložená povinnosť domáhať sa riešenia sporu výhradne pred rozhodcovským súdom, bez akejkoľvek možnosti zvrátenia výberu rozhodcovského súdu alebo rozhodcovského konania ako takého. Nakoľko žalobca doposiaľ nepreukázal, že bol nútený predmetnú dohodu, vrátane rozhodcovskej zmluvy, podpísať, žalovaný má žalovaný za to, že rozhodcovská zmluva je platná a že nepredstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, keďže rozhodcovská zmluva má v danom prípade charakter individuálneho dojednaní. Z uvedeného dôvodu nemožno uzatvorenú rozhodcovskú zmluvu považovať za neplatnú a námietku žalobcu v tejto časti považuje žalovaný za účelovú a nepreukázanú. Žalobca vstupoval do zmluvných záväzkov, neplnil ich, následne bol nečinný počas veriteľovej snahy o mimosúdne urovnanie veci. Žalovaný práve takéto konanie považuje za neakceptovateľné. Je neprípustné, aby v čase, kedy zmluvné záväzky žalobcu postúpili do stavu vymáhania, resp. uhrádzania, žalobca začal namietat samotné uzatvorenie a nepochopenie obsahu podpísaných zmlúv a pripísať to na ťarchu žalovaného. Žalovaný preto odsudzuje postup súdov, ktoré takémuto konaniu priznávajú ochranu, ktorá absolútne potláča akékoľvek práva veriteľa na vyrovnanie dlhu a podkopáva jeho vieru v dodržiavanie princípov právneho štátu a zásady „pacta sunt servanda.“ Žalovaný je názoru, že stály rozhodcovský súd, ktorý vydal žalobcom napádaný rozhodcovský rozsudok, dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a rozhodcovský rozsudok vychádza zo správneho právneho posúdenia veci. Žalobca neodôvodnil a dostatočne nepreukázal ním tvrdené dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku, a rovnako tak neuviedol skutočnosti, ktoré by odôvodňovali opodstatnenosť podanej žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, resp. by spochybnili nárok žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v banskej Bystrici sp. zn. 41CoSr/6/2018 zo dňa 31.7.2018 a rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Csr/7/2016 zo dňa 29.6.2017.

5. Žalovaný argumentoval ďalej tým, že v predmetnej rozhodcovskej doložke sa žalobca a žalovaný dohodli na troch subjektoch oprávnených riešiť ich prípadné vzájomné spory, a to dva Stále rozhodcovské súdy a príslušný všeobecný súd Slovenskej republiky, pričom právo výberu je na žalujúcej zmluvnej strane. Žalobca nebol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, pretože v rozhodcovskom konaní mu bola daná možnosť zúčastniť sa na ňom. Žalobca v pozícii žalovaného v rozhodcovskom konaní bol riadne vyzvaný na vyjadrenie sa k žalobe, a bolo mu oznámené začatie sporu, pričom on sám žiadnym spôsobom na konanie nereagoval. Za účelom preukázania týchto tvrdení žalovaný navrhol vykonanie dôkazu obsahom príslušného rozhodcovského spisu. V tejto súvislosti je nutné prihladiť na zákonnú normu § 26 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní, ktoré výslovne uvádza, za akých podmienok môže byť konanie ústne, a jednou z nich je návrh účastníka na ústne pojednávanie, a contrario teda platí, že bez takéhoto návrhu je konanie písomné. Podľa názoru žalovaného žalobca nepreukázal a ani z rozhodcovského spisu nevyplýva, že by sa bol takéhoto konania dožadovať. Samotná rozhodcovská zmluva bola vyhotovená s vtedy platným zákonom, a preto nie je možné na ňu

aplikovať ustanovenie § 3 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene doplnení niektorých zákonov, keďže podľa § 73 ods. 3 č. 335/2014 Z. z., rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia. Rozhodcovská doložka neobsahuje neprijateľnú podmienku, keďže dáva možnosť výberu súdu, a to i súdu všeobecného (štátneho) ako aj skutočnosť, že začatie konania pred všeobecným súdom Slovenskej republiky by znamenalo ukončenie Rozhodcovskej doložky. Žalovaný vyzval žalobcu na označenie súdu, pričom pre nečinnosť žalobcu vyberal rozhodcovský súd žalovaný. Žalobca mohol vzniesť námietku voči rozhodcovi, ako aj vyjadriť sa k tvrdeniam tvrdenými žalovaným, avšak v rozhodcovskom konaní bol žalobca nečinným. Žalobca okrem odkazov na iné rozhodnutia súdov v obdobných veciach, avšak skutkovo vždy odlišných, nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by jeho tvrdenia potvrdili. Ohľadom tvrdenia žalobcu, podľa ktorého žalovaný nebol aktívne vecne legitimovaný na uplatnenie si nároku z postúpenej pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 o bankách, žalovaný poukázal na prílohu č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 0568/2011/CE zo dňa 24.3.2011, podľa ktorej bol žalobca ku dňu postúpenia v omeškaní celkom 1281 dní. Aj keď je spotrebiteľovi priznaná vyššia právna ochrana pre jeho fakticky slabšie postavenie, nemôže tým dochádzať k úplnému potlačeniu zásad a princípov, na ktorých je založený právny poriadok a záväzkové vzťahy vo všeobecnosti in concreto princíp ochrany nadobudnutých práv a právnej istoty.

6. Súd nariadil na prejednanie veci pojednávanie, vykonal dokazovanie listinami, a to Zmluvou o splátkovom úvere, dohodou o ručení, Dohodou o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, pokusom o zmier, rozhodcovským rozsudkom, podstatným obsahom rozhodcovského spisu, vyjadreniami strán sporu, a zistil tento skutkový stav:

7. Zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 0283672068 súd zistil, že bola uzavretá dňa 26.7.2004 medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s. ako veriteľom a žalovaným a I. S., nar. X.X.XXXX ako dlžníkmi, na základe ktorej Slovenská sporiteľňa, a. s. poskytla žalobcovi a I. S. úver v sume 50.000,- Sk (1.659,70 eura) za účelom údržby nehnuteľnosti, pričom ako druh úveru je uvedený spotrebný úver - investície do nehnuteľností. Strany sa dohodli na úrokovej sadzbe vo výške 9,30 % p. a. v deň podpisu zmluvy. Poplatok za poskytnutie úveru bol vo výške 2 % z výšky úveru, a bol splatný v deň podpisu zmluvy a za poplatok za správu úveru vo výške 40,- Sk (1,33 eura) mesačne. Poskytnutý úver sa žalobca a I. S. zaviazali plácať v mesačných splátkach po 1.000,- Sk (33,19 eura) so splatnosťou 1. splátky dňa 20.8.2004 a poslednej splátky dňa 20.6.2009, pričom všetky splátky boli splatné k 20. dňu v mesiaci. Počet splátok nie je v zmluve výslovne uvedený, možno sa však k nemu „dopracovať“ vychádzajúc zo splatnosti prvej splátky a zo splatnosti poslednej splátky. V zmluve nie je žiadny údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len „RPMN“). Dlžníci sú v zmluve identifikovaní menom, priezviskom, číslom občianskeho preukazu, adresou bydliska a rodinným stavom.

8. Z dohody o ručení uzavretej dňa 26.7.2004 medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako veriteľom a Z. N., nar. 12.2.1952 ako ručiteľom, súd zistil, že v prípade, že žalobca a I. S. ako dlžníci zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0283672068 uzavretej so Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako veriteľom dňa 26.7.2004 neuhradia veriteľovi pohľadávku v sume 50.000,- Sk (1.659,70 eura) riadne a včas, uhradí ju veriteľovi ručiteľ.

9. Z Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach (ďalej aj ako len „Dohoda“ v príslušnom tvare), uzavretej medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom dňa 25.5.2011 súd zistil, že žalobca uznal dlh, ktorý mu vznikol zo zmluvy č. 0283672068 uzavretej medzi žalobcom a Slovenskou sporiteľňou, a. s. ako pôvodným veriteľom, ktorý bol vo výške 1.725,60 eura (51.985,43 Sk), pozostáva z istiny v sume 992,36 eura, z ostatného príslušenstva podľa zmluvy v sume 468,57 eura, z úroku z omeškania 9 % ročne zo sumy 992,36 eura za dobu od 24.3.2011 do dňa splatnosti poslednej splátky a z nákladov na inkasné konanie vo výške 150,- eur. Tento dlh sa žalobca zaviazal splatiť žalovanému ako veriteľovi v 24 mesačných splátkach po 30,- eur vždy k 15. dňu v mesiaci, s dátumom splatnosti prvej splátky 15.6.2011 a s dátumom splatnosti poslednej splátky dňa 15.5.2013. Prílohu dohody tvoril splátkový kalendár. Dohoda sa stala platnou a účinnou podpisom oboch zmluvných strán, t. j. dňa 25.5.2011. Na rube Dohody sa nachádza splátkový kalendár, podľa ktorého prvých 23 splátok bolo po 30,- eur, a posledná, 24. splátka bola až v sume 1.035,60 eura, čo je v priamom rozpore s textom zmluvy, podľa ktorého všetky splátky mali byť v rovnakej výške, a to po 30,- eur.

10. V čl. 4 Dohody obsahuje rozhodcovskú doložku, podľa ktorej sa zmluvné strany dohodli na tom, že všetky spory medzi nimi vzniknuté z právnych vzťahov na základe tejto Dohody alebo s ňou súvisiacich, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zánik, budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, alebo b) pred rozhodcovským súdom zriadeným pri Slovenskej hospodárskej komore, s.r.o., Kmeťova 13, Košice jediným rozhodcom ustanoveným predsedom tohto Rozhodcovského súdu, a to v súlade so Štatútom a rokovacím poriadkom Rozhodcovského súdu, alebo c) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu. Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorékoľvek z nich podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z tejto Dohody, vrátane sporu o jej platnosť, výklad alebo zánik na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciú podmienku tejto rozhodcovskej doložky. Ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je právomoc rozhodcovského súdu založená touto rozhodcovskou doložkou v súlade s vnútornými predpismi rozhodcovského súdu.

11. Z obsahu Dohody je nepochybné, že rozhodcovská doložka nie je osobitne podpísaná zmluvnými stranami Dohody, pričom z celého textu Dohody nevyplýva, že by žalovaný ako dlžník mal možnosť výberu medzi pristúpením a nepristúpením k tejto rozhodcovskej doložke.

12. Z pokusu o zmier zo dňa 16.8.2012 súd zistil, že žalovaný vyzval ručiteľa Z. N. o zaplatenie sumy 1.604,82 eura, z ktorej dlžná časť istiny úveru predstavovala sumu 872,36 eura, ktorého žalovaný vyzval na zaplatenie dlžnej sumy najneskôr do 23.8.2012 z dôvodu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti predmetného úveru Slovenskou sporiteľňou, a.s.

13. Rozhodcovský súd dňa 18.12.2012 zaslal Z. S. ako žalovanému žalobu aj prílohami na vyjadrenie do 10 dní od doručenia výzvy. Žalobca si výzvu na vyjadrenie k žalobe aj s prílohami prevzal dňa 4.1.2013. Spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. podaním zo dňa 6.12.2012 adresovaným Stálemu rozhodcovskému súdu, vzal žalobu proti žalovaným v 2. a v 3. rade späť.

14. Z rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s., so sídlom Karloveské rameno 6, Bratislava, IČO: 35922761, vydaného pod sp. zn. SR 05348/12 dňa 6.2.2013 rozhodcom JUDr. Michalom Rašlom, súd zistil, že bol vydaný v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., s vtedajším sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35724803, proti žalovaným: 1. Z. S., J. XX.X.XXXX, bytom O. L. XXX, O. L., 2. I. S., nar. X.X.XXXX, bytom O. L., O. L., a 3. Z. N., nar. XX.X.XXXX, bytom O. Z. XXX/XX, Š., o zaplatenie 1.290,93 eura s príslušenstvom. Týmto rozsudkom rozhodcovský súd zaviazal Z. S. ako žalovaného v 1. rade na zaplatenie sumy 1.290,93 eura s úrokom z omeškania v sume 115,18 eura, s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 822,36 eura od 23.8.2012 do zaplatenia a poplatok za rozhodcovské konania vo výške 149,39 eura, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Druhým výrokom uložil Z. S. ako žalovanému v 1. rade povinnosť zaplatiť spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. ako žalobcovi náklady inkasného konania vo výške 150,- eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Tretím výrokom uložil Z. S. ako žalovanému v 1. rade povinnosť nahraďiť trovy právneho zastúpenia vo výške 248,55 eura k rukám právneho zástupcu žalobcu, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Štvrtým výrokom zastavil konanie voči žalovaným v 2. a v 3. rade.

15. Z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku súd zistil, že rozhodcovskému súdu bola dňa 14.9.2012 doručená žaloba, ktorou sa EOS KSI Slovensko, s.r.o. ako žalobca domáhal od všetkých troch žalovaných zaplatenia sumy 1.290,93 eura s príslušenstvom, že sa stal veriteľom pohľadávky, ktorá vznikla pôvodne Slovenskej sporiteľni, a. s. zo zmluvy č. 283672068 uzavretej dňa 24.7.2004, na základe ktorej Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla žalovaným v 1. a v 2. rade úver. Výška pohľadávky ku dňu jej postúpenia spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. bola 1.460,93 eura. Žalovaný v 1. rade uzavrel so žalobcom Dohodu, ktorou uznal svoj záväzok čo do dôvodu a výšky. Žalobca ako nový veriteľ vyzval žalovaných na úhradu predmetného záväzku, avšak bezvýsledne. V Dohode sa účastníci dohodli, že všetky spory, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zánik, budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu. Rozhodcovský súd skúmal predmetný záväzkový

vzťah ako spotrebiteľský úver, pričom sa zaoberal aj posúdením neprijateľnosti rozhodcovskej doložky, ktorú považoval za platne uzavretú z dôvodu, že účastníci zmluvy mali na výber rozhodnúť sa medzi dvomi rozhodcovskými súdmi alebo všeobecným súdom v prípade, že by sa rozhodli riešiť spor z ich Dohody, a že žalovanému v 1. rade nebola uložená povinnosť domáhať sa ochrany jeho práv iba v rámci rozhodcovského konania. Rozhodcovský súd mal za preukázané uzavretie zmluvy o postúpení pohľadávok dňa 24.3.2011, čím, podľa neho, EOS KSI Slovensko, s.r.o. ako žalobca osvedčil aktívnu legitimáciu v tomto spore. Zmluvu o splátkovom úvere považoval za súladnú so zákonom č. 258/2001 Z.z. Mal za preukázané, že v čase rozhodovania žalovaný v 1. rade dlhoval žalobcovi ako novému veriteľovi sumu uvedenú vo výrokovej časti rozsudku. Konanie proti žalovaným v 2. a v 3. rade zastavil v súlade s čiastočným späťvzatím žaloby.

16. Rozhodcovský rozsudok bol doručený všetkým trom žalovaným v rozhodcovskom konaní, všetkým dňa 15.2.2013. Súčasťou rozhodcovského spisu nie Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 24.3.2011, na základe ktorej mala Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpiť spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. pohľadávku z predmetného splátkového úveru voči obom dlžníkom, t.j. Z. S. a I. S., ako aj voči ručiteľovi, Z.I. N.. Postúpenie pohľadávky v rozhodcovskom konaní spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. odvodzovala iba od prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 0568/2011/CE zo dňa 24.3.2011. Z prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 24.3.2011 vyplýva, že v zozname pohľadávok bola aj pohľadávka z predmetného úveru voči žalobcovi ako dlžníkovi, I. S. ako spoludlžníkovi a voči ručiteľovi v sume 1.659,70 eura vrátane príslušenstva, z ktorej istina zodpovedala sume 992,36 eura.

17. Súčasťou spisu rozhodcovského súdu nie sú žiadne výhrady Z. S. k rozhodcovskému konaniu, ani žiadne iné jeho podanie adresované rozhodcovskému súdu.

18. Z vyjadrení právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní dňa 10.10.2019 súd zistil, že žalovaný zastáva názor, že žalobca neuviedol v žalobe zákonné dôvody pre zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 45 zákona č. 335/2014 Z. z. Po postúpení pohľadávky pôvodného veriteľa žalovanému prebiehali mimosúdne rokovania so žalobcom, ktorému bolo umožnené uzavrieť Dohodu, pričom znenie Dohody bolo doručené žalobcovi na podpis. Možnosť podpísať alebo nepodpísať listinu s dohodou nebola časovo limitovaná, a preto žalobca mal možnosť riadne sa oboznámiť sa s textom celej dohody, vrátane rozhodcovskej doložky, ktorá je súčasťou tejto dohody. Preto je žalovaný názoru, že v danom prípade aj rozhodcovská doložka bola platne individuálne dojednaná. Skutočnosť, že žalobca nemal výhrady k platnosti samotnej dohody vyplýva z jeho konania po jej uzavretí, keďže vykonal niekoľko splátok na základe tejto dohody. Počas celého rozhodcovského konania bol žalobca absolútne pasívny. Nerozporoval rozhodcovskú doložku ani po výzve rozhodcovského súdu, aby sa k žalobe vyjadril. Rozhodcovský rozsudok sa zaoberal aj aktívnou aj pasívnou legitimáciou účastníkov rozhodcovského konania, pričom mal za to, že spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. bola aktívne legitimovaná v rozhodcovskom konaní. Preto žalovaný považuje žalobu za nedôvodnú.

19. Súd vec právne posúdil nasledovne:

20. Podľa § 1 ods. 2, 3 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 335/2014 Z. z.“), v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní podľa tohto zákona možno rozhodovať len spotrebiteľské spory, ohľadom ktorých možno uzatvoriť dohodu o urovaní, vrátane sporov o určenie, či tu právo alebo právny vzťah je, alebo nie je; naliehavý právny záujem na určení podľa tohto zákona má len spotrebiteľ. V spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní nemožno rozhodovať spory o vzniku, zmene alebo zániku vlastníckeho práva a iných vecných práv k nehnuteľnostiam, spory o osobnom stave, spory súvisiace s núteným výkonom rozhodnutí a spory, ktoré vznikli v priebehu alebo súvisia s konkurzným a reštrukturalizačným konaním.

21. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z., spotrebiteľským sporom je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské spory môžu byť v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní rozhodované len na základe spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy podľa § 3 a len spotrebiteľská rozhodcovská zmluva podľa § 3 môže založiť právomoc stáleho rozhodcovského súdu v spotrebiteľských sporoch.

22. Podľa § 45 ods. 1 písm. c) e), i), j.) a l) zákona č. 335/2014 Z. z., účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania, e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

23. Podľa § 73 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z., rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia.

24. Podľa § 73 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z., ak nie je ďalej ustanovené inak, ustanovenia tohto zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 1. januárom 2015. Právne účinky úkonov, ktoré boli urobené v rozhodcovskom konaní začatom pred 1. januárom 2015, zostávajú zachované.

25. Podľa § 73 ods. 2 zákona č. 335/2014 Z. z., na trvanie a plynutie lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá začala plynúť pred 1. januárom 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014; ustanovenie § 46 ods. 3 tým nie je dotknuté.

26. Podľa § 45 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z., súd v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. c), e) a i) až l). Ak sa dôvod zrušenia rozhodnutia vzťahuje len na časť rozhodcovského rozsudku, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti, ak je dotknutú časť možné oddeliť od nedotknutej časti výroku rozhodcovského rozsudku.

27. Podľa § 47 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z., ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodu neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, nemožnosti riešiť predmet sporu v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo z dôvodu, že sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, pokračuje súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia na návrh niektorého z účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

28. Podľa § 40 ods. 1 písm. a), c) a j) zákona č. 244/2002 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2014, účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak a) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3), c) jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy, j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

29. Podľa § 40 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2014, ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť.

30. Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia rozhodcovskej doložky, rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská zmluva zaväzuje aj právnych nástupcov strán, ak to zmluvné strany v rozhodcovskej zmluve nevyklúčia.

31. Podľa § 4 ods. 1, 2, 3 zákona č. 244/2002 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia rozhodcovskej doložky, rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve. Rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo

vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli. Nedodržanie písomnej formy rozhodcovskej zmluvy možno nahradiť vyhlásením zmluvných strán do zápisnice pred rozhodcom najneskôr do začatia konania o veci samej v rozhodcovskom konaní o podrobení sa právomoci rozhodcovského súdu. Obsahom zápisnice je rozhodcovská zmluva podľa § 3.

32. Jedným zo základných predpokladov úspešnosti žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku je aj to, aby subjektami sporu boli všetky subjekty právneho vzťahu (§ 78 ods. 1 CSP) ako vecne legitimované osoby. Všeobecne pod vecnou legitímáciou, či už aktívnou, alebo pasívnou sa v civilnom procese rozumie oprávnenie alebo povinnosť subjektov tohto konania vyplývajúca z hmotného práva. Vecnú legitímáciu má ten zo subjektov konania, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitímácia), alebo nositeľom povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitímácia). V konaní pred súdom nie je možné vyhovieť žalobe v prípade, ak nie sú na tomto konaní zúčastnené všetky vecne legitimované osoby, pričom procesnú zodpovednosť za označenie týchto subjektov vždy nesie žalobca, pričom nedostatočné označenie vecne legitimovaných subjektov znamená „prehru sporu“ v podobe zamietnutia žaloby. Takáto zásada sa uplatňuje aj v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku.

33. Závazkové vzťahy zo zmluvy o úvere, bez ohľadu na povahu účastníkov, sa spravujú treťou časťou Obchodného zákonníka (§ 261 ods. 3 písm. d/ zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, v znení neskorších predpisov /ďalej len „OBZ“ alebo „Obchodný zákonník“ v príslušnom tvare/, v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy o úvere).

34. Podľa § 497 OBZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

35. Podľa § 365 ods. 1 OBZ, dlžník je v omeškaní, ak nespĺní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

36. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“ alebo „Občiansky zákonník“ v príslušnom tvare), v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o splátkovom úvere, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

37. Podľa § 53 ods. 1 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o splátkovom úvere, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

38. Podľa § 53 ods. 2 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o splátkovom úvere, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

39. Podľa § 53 ods. 3 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o splátkovom úvere, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

40. Podľa § 53 ods. 5 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o splátkovom úvere, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

41. Podľa § 53 ods. 9 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o splátkovom úvere, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

42. Podľa § 565 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o splátkovom úvere, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

43. Podľa § 52 ods. 1, 2 OZ v znení účinnom od 1.1.2008, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

44. Podľa § 879j OZ, ktorý je prechodným ustanovením k novele Občianskeho zákonníka účinnej od 1.1.2008, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

45. Podľa § 53 ods. 4 písm. r) OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia Dohody, súčasťou ktorej je rozhodcovská doložka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

46. Podľa § 53 ods. 4 písm. r) OZ v znení účinnom od 1.1.2015, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré umožňujú, aby bol spor medzi stranami riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom.

47. Ustanovenie § 52 ods. 2 OZ bolo s účinnosťou od 1.4.2015 doplnené o tretiu vetu, podľa ktorej, na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Novela, ktorou bolo doplnené predmetné ustanovenie do Občianskeho zákonníka, nemá prechodné ustanovenia, a teda vzťahuje sa aj na právne vzťahy vzniknuté pred jej účinnosťou.

48. Podľa § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o splátkovom úvere, typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Typová zmluva nesmie obsahovať a) neprimerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, najmä 1. podmienky, ktoré viažu predaj výrobku alebo poskytnutie služby na odobratie iného výrobku alebo na prevzatie inej služby, 2. podmienky, ktorými sa podmieňuje predaj výrobku alebo poskytnutie služby požiadavkou, aby spotrebiteľ zabezpečil pre predávajúceho ďalšieho spotrebiteľa, ktorý s ním uzavrie rovnakú alebo podobnú zmluvu; b) podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

49. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z. z.“), v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy o splátkovom úvere, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

50. Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy o splátkovom úvere, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť

veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

51. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy o splátkovom úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

52. Podľa § 1 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy o splátkovom úvere, zákon sa nevzťahuje (okrem iného) na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu.

53. Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

54. Podľa § 526 ods. 1, 2 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

55. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s. a žalobcom (ďalej len „zákon o bankách“ v príslušnom tvare), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

56. Súd si dovoľuje poznamenať, že ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách je špeciálnym ustanovením tak vo vzťahu k § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z., ako aj vo vzťahu k § 524 a nasl. OZ (hoci zákon č. 258/2001 Z. z. sa na daný prípad nevzťahuje).

57. Podľa § 39 OZ, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

58. Podľa § 323 ods. 1, 2 OBZ v znení účinnom ku dňu uzavretia dohody o uznaní záväzku, ak niekto písomne uzná svoj určitý záväzok, predpokladá sa, že v uznanom rozsahu tento záväzok trvá v čase uznania. Tieto účinky nastávajú aj v prípade, keď pohľadávka veriteľa bola v čase uznania už premlčaná. Za uznanie nepremlčaného záväzku sa považujú aj právne úkony uvedené v § 407 ods. 2 a 3.

59. Podľa § 407 ods. 1, 2 a 3 OBZ v znení účinnom ku dňu uzavretia dohody o uznaní záväzku, ak dlžník písomne uzná svoj záväzok, plynie nová štvorročná premlčacia doba od tohto uznania. Ak sa uznanie týka iba časti záväzku, plynie nová premlčacia doba ohľadne tejto časti. Platenie úrokov sa považuje za uznanie záväzku ohľadne sumy, z ktorej sa úroky platia. Ak dlžník plní čiastočne svoj záväzok, má toto plnenie účinky uznania zvyšku dlhu, ak možno usudzovať na to, že plnením dlžník uznáva aj zvyšok záväzku. Účinky uznania záväzku spôsobom uvedeným v odseku 1 nastávajú aj v prípade, keď jemu zodpovedajúce právo bolo v čase uznania už premlčané.

60. Podľa § 558 OZ, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

61. Podľa § 151 ods. 1, ods. 2 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

62. Podľa § 296 CSP, spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania sa nepoužívajú.

63. Podľa § 215 ods. 1 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu

64. Vykonaným dokazovaním listinami, a to Zmluvou o splátkovom úvere, dohodou o ručení, Dohodou o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, pokusom o zmier, rozhodcovským rozsudkom, podstatným obsahom rozhodcovského spisu, ako aj vyjadreniami strán sporu, súd mal za preukázané, že medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s. ako veriteľom a žalobcom a I. S. ako dlžníkmi vznikol dňa 26.7.2004 záväzkový právny vzťah založený zmluvou o splátkovom úvere, ktorou sa Slovenská sporiteľňa, a.s zaviazala poskytnúť žalobcovi a I. S. ako dlžníkom úver na účel údržby nehnuteľností v sume 50.000,- Sk (1.659,70 eura), ktorý sa dlžníci zaviazali splácať aj s úrokom z úveru vo výške 9,30 % p. a. v deň uzavretia zmluvy, v mesačných splátkach po 1.110,- Sk (33,19 eura) so splatnosťou 1. splátky dňa 20.8.2004 a poslednej splátky dňa 20.6.2009, pričom všetky splátky boli splatné k 20. dňu v mesiaci. Počet splátok nie je v zmluve výslovne uvedený, možno sa však k nemu „dopracovať“ vychádzajúc zo splatnosti prvej splátky a zo splatnosti poslednej splátky. V zmluve nie je žiadny údaj o RPMN.

65. V deň uzavretia zmluvy o splátkovom úvere uzavrela Slovenská sporiteľňa, a. s. ako veriteľ zmluvu o splátkovom úvere aj dohodu o ručení s Jaroslavom Strakom ako ručiteľom, ktorý sa zaviazal veriteľovi zaplatiť dlh žalobcu a I. S. z predmetnej zmluvy o splátkovom úvere pre prípad, že by ho neuhradili dlžníci.

66. Nakoľko žalobca a I. S.Á. nesplácali úver riadne a včas, ktoré neuhradil namiesto nich ani ručiteľ, Slovenská sporiteľňa, a. s na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.3.2011 mala postúpiť žalovanému aj pohľadávku z predmetného úveru voči žalobcovi ako dlžníkovi, I. S. ako spoludlžníkovi a voči ručiteľovi v sume 1.659,70 eura vrátane príslušenstva, z ktorej istina zodpovedala sume 992,36 eura.

67. Napriek tomu, že k uzavretiu zmluvy o postúpení pohľadávok došlo až po splatnosti celého úveru zo zmluvy o úvere (termín konečnej splatnosti pripadol na deň 20.6.2009), na námietku žalobcu žalovaný nepreukázal súdu, že by Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila žalobcovi predmetnú pohľadávku v súlade s ust. č. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalovaný totiž nepreukázal, že by banka písomne vyzvala žalobcu a I. S. ako spoludlžníčku na úhradu dlžnej sumy, a že títo boli nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, a že až potom Slovenská sporiteľňa, a.s. uzavrela zmluvu o postúpení pohľadávok so žalovaným. Skutočnosť, že žalobca a spoludlžníčka boli v čase postúpenia pohľadávky v omeškaní 1281 dní na tom nič nemení, pretože ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok, takáto doba omeškania klienta banky ma právny význam iba v prípade, že napriek čiastočnému plneniu záväzku klientom môže banka postúpiť nebankovému subjektu pohľadávku voči klientovi aj bez súhlasu dlžníka, a to aj vtedy, ak by klient uhradil hoci len časť záväzku voči banke, síce po uplynutí 90 dní od doručenia výzvy banky na plnenie, avšak ešte pred postúpením pohľadávky. V opačnom prípade by banka nemohla postúpiť pohľadávku voči klientovi tretiemu subjektu, ak by klient plnil, hoci len sčasti, pred postúpením pohľadávky. Žalobca žiadnu takúto výzvu súdu nepredložil, a nepreukázal ani jej odoslanie žalobcovi, ani následné uplynutie 90-dňovej lehoty na plnenie, a až následné postúpenie pohľadávky banky žalovanému.

68. Žalovaný ako nový veriteľ „postúpenej“ pohľadávky zo zmluvy o úvere uzavrel dňa 25.5.2011 so žalobcom ako dlžníkom Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach (v texte aj ako len

„Dohoda“ v príslušnom tvare), ktorá obsahuje písomné uznanie dlhu žalobcom, rozhodcovskú doložku a dohodu o splátkach „postúpeného“ dlhu z predmetnej zmluvy o splátkovom úvere. Dlh žalobcu podľa Dohody bol vo výške 1.725,60 eura (51.985,43 Sk), pozostával z istiny v sume 992,36 eura, z ostatného príslušenstva podľa zmluvy v sume 468,57 eura, z úroku z omeškania 9 % ročne zo sumy 992,36 eura za dobu od 24.3.2011 do dňa splatnosti poslednej splátky a z nákladov na inkasné konanie vo výške 150,- eur. Tento dlh sa žalobca zaviazal splatiť žalovanému ako veriteľovi v 24 mesačných splátkach po 30,- eur vždy k 15. dňu v mesiaci, s dátumom splatnosti prvej splátky 15.6.2011 a s dátumom splatnosti poslednej splátky dňa 15.5.2013. Prílohu dohody tvoril splátkový kalendár. Dohoda sa stala platnou a účinnou podpisom oboch zmluvných strán, t. j. dňa 25.5.2011. Na druhej strane Dohody sa nachádza splátkový kalendár, podľa ktorého prvých 23 splátok bolo po 30,- eur, a posledná, 24. splátka až 1.035,60 eura, čo je v priamom rozpore s textom zmluvy, podľa ktorého všetky splátky mali byť v rovnakej výške, a to po 30,- eur.

69. V čl. 4 Dohody obsahuje rozhodcovskú doložku, podľa ktorej sa zmluvné strany dohodli na tom, že všetky spory medzi nimi vzniknuté z právnych vzťahov na základe tejto Dohody alebo s ňou súvisiacich, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zánik, budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, alebo b) pred rozhodcovským súdom zriadeným pri Slovenskej hospodárskej komore, s.r.o., Kmeťova 13, Košice jediným rozhodcom ustanoveným predsedom tohto Rozhodcovského súdu, a to v súlade so Štatútom a rokovacím poriadkom Rozhodcovského súdu, alebo c) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu. Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorékoľvek z nich podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z tejto Dohody, vrátane sporu o jej platnosť, výklad alebo zánik na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciu podmienku tejto rozhodcovskej doložky. Ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je právomoc rozhodcovského súdu založená touto rozhodcovskou doložkou v súlade s vnútornými predpismi rozhodcovského súdu.

70. Z obsahu Dohody je nepochybné, že rozhodcovská doložka nie je osobitne podpísaná zmluvnými stranami Dohody, pričom z celého textu Dohody nevyplýva, že by žalovaný ako dlžník mal možnosť výberu medzi pristúpením a nepristúpením k tejto rozhodcovskej doložke.

71. Keďže žalobca, spoludlžníčka ani ručiteľ nesplácali dlh ani na základe Dohody, spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. ako veriteľ „postúpenej“ pohľadávky doručil dňa 14.9.2012 Stálemu rozhodcovskému súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a. s. žalobu na začatie rozhodcovského konania proti trom žalovaným, a to proti žalobcovi ako žalovanému v 1. rade, proti spoludlžníčke I. S. ako žalovanej v 2. rade a proti ručiteľovi Z. N. ako žalovanému v 3. rade, odvolávajúc sa na rozhodcovskú doložku, na ktorej sa veriteľ dohodol s dlžníkom Z. S. v Dohode, ďalej na zmluvu po postúpení pohľadávok, a na zmluvu o splátkovom úvere uzavretú dňa 26.7.2004 medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako veriteľom a Z. S. ako dlžníkom a I. S. ako spoludlžníčkou. EOS KSI Slovensko, s.r.o. sa spočiatku domáhal od všetkých troch žalovaných zaplata sumy 1.290,93 eura s príslušenstvom. Ešte pred vyhlásením rozsudku rozhodcovského súdu spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. vzala žalobu voči žalovaným v 2. a v 3. rade späť bez uvedenia dôvodu.

72. Žalobcovi bola riadne doručená žaloba na začatie rozhodcovského konania, ku ktorej sa v rozhodcovskom konaní vôbec nevyjadril, v priebehu celého rozhodcovského konania bol pasívny. Následne Stály rozhodcovský súd zriadený zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s. rozhodcovským rozsudkom vydaným pod sp. zn. SR 05348/12 dňa 6.2.2013 rozhodcom JUDr. Michalom Rašlom, 1.) zaviazal Z.J. S. ako žalovaného v 1. rade na zaplata sumy 1.290,93 eura s úrokom z omeškania v sume 115,18 eura, s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 822,36 eura od 23.8.2012 do zaplata a poplatok za rozhodcovské konania vo výške 149,39 eura spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, 2.) uložil Z. S. ako žalovanému v 1. rade povinnosť zaplata spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. ako žalobcovi náklady inkasného konania vo výške 150,- eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, 3.) uložil Z. S. ako žalovanému v 1. rade povinnosť nahradiť spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. trovy právneho zastúpenia vo výške 248,55 eura k rukám právneho zástupcu žalobcu, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, a 4.) zastavil

konanie voči žalovaným v 2. a v 3. rade. Rozhodcovský rozsudok bol doručený všetkým trom žalovaným v rozhodcovskom konaní, všetkým dňa 15.2.2013.

73. Pri rozhodovaní sa rozhodcovský súd okrem iného zaoberal, platnosťou rozhodcovskej doložky v Dohode, v ktorej sa účastníci dohodli, že všetky spory, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zánik, budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s. Rozhodcovský súd skúmal predmetný záväzkový vzťah ako spotrebiteľský úver, pričom sa zaoberal aj posúdením neprijateľnosti rozhodcovskej doložky, ktorú považoval za platne uzavretú z dôvodu, že účastníci zmluvy mali na výber rozhodnúť sa medzi dvomi rozhodcovskými súdmi alebo všeobecným súdom v prípade, že by sa rozhodli riešiť spor z ich Dohody, a že žalovanému v 1. rade nebola uložená povinnosť domáhať sa ochrany jeho práv iba v rámci rozhodcovského konania. Rozhodcovský súd mal za preukázané uzavretie zmluvy o postúpení pohľadávok dňa 24.3.2011, čím, podľa neho, EOS KSI Slovensko, s.r.o. ako žalobca osvedčil aktívnu legitímáciu v rozhodcovskom spore. Zmluvu o splátkovom úvere považoval za súladnú so zákonom č. 258/2001 Z.z. Mal za preukázané, že v čase rozhodovania žalovaný v 1. rade dlhoval žalobcovi ako novému veriteľovi sumu uvedenú vo výrokovvej časti rozsudku. Konanie proti žalovaným v 2. a v 3. rade zastavil v súlade s čiastočným späťvzatím žaloby.

74. Žaloba o zrušenie predmetného rozhodcovského rozsudku bola súdu doručená dňa 14.3.2013, t. j. v zákonnej 30-dňovej lehote podľa ust. § 41 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2014, ktorého aplikácia je v súlade s prechodným ustanovením § 73 ods. 2 zákona č. 335/2014 Z.z.

75. Potom, čo súd zistil, že žalobca podal včas žalobu o zrušenie rozsudku rozhodcovského súdu podľa právnej úpravy účinnej v čase podania žaloby, a to podľa príslušných ustanovení zákona č. 244/2002 Z. z., súd sa začal zaoberať skutkovou a právnou dôvodnosťou predmetnej žaloby.

76. Zmluvu o splátkovom úvere uzavretú dňa 26.7.2004 medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalobcom a I. S. ako dlžníkmi súd posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu, keďže banka ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, a uzavrela zmluvu so žalobcom a s I. S. ako s fyzickými osobami - nepodnikateľmi, čo vyplýva aj z ich označenia v zmluve identifikačnými údajmi typickými pre nepodnikateľa, v danom prípade menom, priezviskom, dátumom narodenia, bydliskom, číslom občianskeho preukazu a rodinným stavom. Keďže banka touto zmluvou poskytla žalobcovi a I. S. úver na účel údržby nehnuteľnosti, aplikácia zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch bola v danom prípade vylúčená (§ 1 ods. 2 písm. a/ citovaného zákona). Na aplikácii osobitných zákonov na ochranu spotrebiteľa a Občianskeho zákonníka na predmetný záväzkový vzťah nič nemení ani skutočnosť, že zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom (§ 261 ods. 3 písm. d/ OBZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), nakoľko pôsobnosť Obchodného zákonníka je eliminovaná ochranou spotrebiteľa, a uzatváranie tzv. absolútnych obchodov medzi dodávateľom a spotrebiteľom je platné iba v rozsahu obsahujúcom úpravu výhodnejšiu pre spotrebiteľa. Pokiaľ by sa aj dodávateľ so spotrebiteľom výslovne písomne dohodli na režime Obchodného zákonníka, súd by musel zohľadniť ust. § 52 ods. 2 tretej vety OZ, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Súd preto musel v tomto spore aplikovať na predmetnú zmluvu aj všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. OZ v spojení s prechodným ustanovením § 879j OZ), pretože iné vymedzenie by nebolo v súlade s nepriamymi účinkami smerníc týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv (smernica Rady 93/13/EHS). Preto súd na túto zmluvu prednostne aplikoval spotrebiteľské právo. V období pred 1.1.2008 táto zmluva patrila medzi tzv. typové zmluvy, neskôr výslovne medzi spotrebiteľské zmluvy podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, konkrétne podľa § 23a zákona č. 634/1992 Zb. v príslušnom znení, neskôr podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z..

77. Nakoľko predmetný úver je zároveň bankovým úverom, je regulovaný aj zákonom č. 483/2001 Z. z. o bankách, pričom v danom prípade nebolo preukázané splnenie zákonných podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách pre platné postúpenie pohľadávky banky nebankovému subjektu. Striktné podmienky postúpenia pohľadávky bankou upravené v zákone o bankách nepodporujú záver o možnosti odklonu pravidiel pri postúpení bankovej pohľadávky, zakotvených v ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách v neprospech spotrebiteľa. Žalovaný nepreukázal súdu, že by Slovenská sporiteľňa, a. s. písomne vyzvala oboch dlžníkov, vrátane žalobcu, na zaplatenie zročného dlhu, a že napriek takejto písomnej výzve

banky bol žaloba dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, a že až po márnom uplynutí 90 dní banka postúpila predmetnú pohľadávku žalovanému. Keďže žalovaný ani napriek výhrade žalobcu nepreukázal súdu kumulatívne splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie pohľadávky bankou nebankovému subjektu, a to nielen podľa § 524 ods. 1, 2 OZ, ale aj podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorý je lex specialis vo vzťahu k § 524 OZ, súd mal za to, že postúpenie pohľadávky bolo v rozpore s ust. § 92 ods. 8 OZ, a preto je absolútne neplatným právnym úkonom, v dôsledku čoho žalovaný nemôže byť veriteľom predmetnej pohľadávky.

78. Nakoľko žalovaný nie je nositeľom práva voči žalobcovi na zaplatenie pohľadávky z predmetného bankového úveru zo spotrebiteľskej zmluvy, tento nedostatok nebolo možné zhodiť ani Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach (v texte aj ako len „Dohoda“), ktorou žalobca uznal svoj dlh voči žalovanému ako novému veriteľovi predmetnej pohľadávky, pretože zákonná domnienka existencie dlhu v písomnom uznaní dlhu podľa § 558 OZ je vyvrátiteľná, a ktorá bola v danom prípade aj vyvrátená. Dohodu uzavrel žalovaný iba so žalobcom, v ktorom sa dohodli na splátkach dlhu, pričom výška poslednej splátky dojednanej v Dohode je vo výraznom nepomere s výškou poslednej splátky uvedenej v splátkovom kalendári. Aj tento záväzkový vzťah súd posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu, pretože ju uzavrel žalovaný v rámci predmetu svojho podnikania so žalobcom ako s fyzickou osobou nepodnikateľom ohľadom záväzku žalobcu so zmluvy o splátkovom úvere, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou.

79. Z formy a z obsahu Dohody je nepochybné, že ide o tzv. formulárovú zmluvu, príp. typovú zmluvu uzavretú na predtlačenom formulári, do ktorej žalovaný ako dodávateľ iba dopisoval iba niektoré konkrétne údaje. Súčasťou tejto zmluvy je rozhodcovská doložka, ktorá nebola individuálne dojednaná, pretože žalobca ako spotrebiteľ nemohol ovplyvniť jej obsah, a nemal ani možnosť výberu, či takouto rozhodcovskou doložkou súhlasí alebo nesúhlasí. Skutočnosť, že žalobca mal dostatok času v trvaní niekoľkých dní riadne sa oboznámiť s obsahom textu celej Dohody, vrátane rozhodcovskej doložky ešte pred jej popísaním sama osebe nie je dôkazom individuálneho dojednania rozhodcovskej doložky, čo vyplýva aj priamo z textu ust. § 53 ods. 2 OZ, podľa ktorého za individuálne dojednané zmluvné podmienky sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah, či je daný prípad, a argumentácia žalovaného o individuálnom dojednaní rozhodcovskej doložky preto neobstojí. V danom prípade ide o tzv. nevýhradnú rozhodcovskú zmluvu, keďže možnosť voľby pre spotrebiteľa je iba iluzórna, pretože rozhodcovské žaloby podávajú v prevažnej väčšine prípadov dodávateľa, k čomu možno dospieť z obsahu a z rozsahu nárokov plynúcich zo štandardne formulovanej zmluvy. Naopak, pokiaľ sa výnimočne rozhodne pre uplatnenie svojho práva zo spotrebiteľskej zmluvy spotrebiteľ, spravidla sa obráti na všeobecný súd, ktorý považuje za transparentný.

80. Ustanovenie § 53 ods. 4 OZ je svojím obsahom najbližšie predmetnej rozhodcovskej zmluve. Uvedené ustanovenie sa má vykladať z pohľadu spotrebiteľa a jeho ochrany, a nie z pohľadu dodávateľa. Ak by dodávateľ inicioval konanie na rozhodcovskom súde, je klauzula neprijateľná, ak nie je alternatíva daná pre spotrebiteľa, aby rozhodcovské konanie zastavil alebo odsunul. Spotrebiteľ môže svoje práva uplatňovať nie iba v podľa dojednanej rozhodcovskej zmluvy, ale ak sa tak rozhodne, aj v občianskoprávnom konaní, a zmluvná podmienka, ktorá by mu v tom bránila, bude v zmysle citovaného ustanovenia považovaná za neprijateľnú. Predkladanie rozhodcovských doložiek spotrebiteľom za stavu, keď nepoznajú pravidlá arbitráže a prirodzene nevenujú dostatočnú pozornosť tejto časti formuláru, sa zneužíva k záverom o individuálnom vyjednaní zo strany spotrebiteľov, pričom na tomto nič nemení ani vyhotovenie štandardnej rozhodcovskej zmluvy na samostatnom liste papiera. Zbavenie sa zodpovednosti za nekalú obchodnú prax pri nevhodnom predkladaní zmluvných podmienok argumentáciou, že spotrebiteľ mal byť bdely, súd neprijíma a odsudzuje ho ako konanie hraničiace so zlým úmyslom v zmluvných vzťahoch. Je neakceptovateľné, aby porušovateľ práva presúval zodpovednosť na slabšieho, a je vylúčené, aby za takýchto okolností súd akceptoval rozhodcovskú zmluvu.

81. Na strane žalovaného je dôkazné bremeno preukázať, že spotrebiteľ - žalobca si individuálne vyjednal rozhodcovské konanie. V tomto smere neboli doložené žiadne relevantné listinné dôkazy, podporujúce záver o individuálnom vyjednaní rozhodcovskej zmluvy. Súd sa preto nestotožnil s tým, že rozhodcovská zmluva bola medzi účastníkmi konania individuálne dojednaná. Žalovaný s odbornou

starostlivosťou musel vedieť, že nemá používať neprijateľné podmienky, a má poznať aj dôsledky ich používania.

82. Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená. Nakoľko tieto podmienky neboli splnené a žalobca nemal možnosť ovplyvniť ani obsah zmluvy o úvere, ani rozhodcovskej zmluvy, nemožno považovať rozhodcovskú zmluvu ako zmluvnú podmienku dojednanú individuálne. Dôsledkom takto uzavretej rozhodcovskej zmluvy je, že spotrebiteľ v skutočnosti ešte pred vznikom akéhokoľvek sporu stráca právo brániť sa voči nárokom veriteľa na riadnom súde v mieste svojho bydliska.

83. Cieľom rozhodcovskej zmluvy je dosiahnuť prejednanie prípadného sporu zmluvných strán rozhodcom ako súkromnou osobou, na ktorú zmluvné strany takúto právomoc delegovali. Význam rozhodcovskej doložky je osobitný, pretože v prípade sporu súkromná osoba rozhodne o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach zmluvných strán, s cieľom dosiahnuť nový kvalifikovaný záväzok z pôvodnej zmluvy. Ak rozhodcovská zmluva nebola osobitne spotrebiteľom vyjednaná, ale vyplýva zo štandardného textu tzv. formulárovej zmluvy, teda zo vzťahu fakticky nerovnovážneho, bez vysvetlenia spotrebiteľovi podstatných rozdielov medzi konaním pred štátnym súdom a rozhodcovským súdom je dôvodné predpokladať, že spotrebiteľ ako slabšia strana sporu si svoj osud v tak závažnej veci akou je prípadný neskorší rozhodcovský proces, neuvedomuje.

84. Rozhodca v rozhodcovskom rozsudku síce uviedol, že aplikoval na predmetnú vec aj § 52, § 53 OZ v spojení s prechodným ustanovením § 879 OZ, ktorý dospel k záveru, že rozhodcovská doložka bola platne uzavretá. K tomuto záveru konajúci súd poznamenáva, že rozhodca síce konštatuje aplikáciu právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, avšak nesprávne vyhodnotil predložené listinné dôkazy v rozpore s platnými a účinnými právnymi predpismi, a nesprávne pritom aplikoval všeobecné právne predpisy. Konajúci súd, na rozdiel od rozhodcovského súdu, dospel k záveru, že postúpenie pohľadávky bankou žalovanému bolo v rozpore s ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, a je preto absolútne neplatné pre rozpor so zákonom podľa § 39 OZ. Na druhej strane, rozhodca nesprávne aplikoval na predmetný vzťah zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch napriek tomu, že spod pôsobnosti tohto zákona sú vyňaté úvery určené na údržbu nehnuteľností (§ 1 ods. 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z. z.), čo bol daný prípad.

85. Z uvedeného vyplýva, že rozhodcovská doložka (zmluva) nebola, napriek jej formulácii, skutočne alternatívnou, ako to namieta žalovaný. Veriteľ podaním návrhu v rozhodcovskom konaní uskutočnil výber predpokladaný v dojednanej zmluve. Po tomto výbere už žalobca nemal faktickú možnosť podať návrh na začatie konania, resp. brániť sa pred všeobecným súdom, čím došlo k porušeniu Ústavou SR garantovaného práva každého na spravodlivý súdny proces pred nezávislým a nestranným súdom. Keďže žalobca ako spotrebiteľ si rozhodcovskú doložku osobitne nevyjednal, a nemal možnosť výberu, mohol len zmluvu (Dohodu) ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým zmluvným dojednaniam, a teda aj rozhodcovskému konaniu, ktoré vyvolal žalovaný dodávateľ ako prvý. To je aj v praxi najčastejšia situácia, pretože dodávateľ sa snaží získať exekučný titul. Takto formulovaná a zakotvená rozhodcovská doložka predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože nebola spotrebiteľom osobitne dojednaná a núti spotrebiteľa neodvolateľne sa podrobiť rozhodcovskému konaniu. V takomto prípade uplatnenie si práva žalovaného ako dodávateľa na rozhodcovskom súde predstavuje navyiac zo strany žalovaného ako dodávateľa výkon práv, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi (uzn. Ústavného súdu SR z 24.02.2011, IV.ÚS55/201-19) a ako taký je podľa § 39 OZ neplatným právnym úkonom. Pokiaľ je zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorých vzťah teória a prax najvyššie označuje za fakticky nerovným nevyváženým, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom. Zároveň týmto vzniká základ pre docielenie skutočnej rovnosti, pretože na absolútne neplatnú zmluvnú podmienku súd prihladne aj bez návrhu.

86. Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd dospel k záveru, že rozhodcovská doložka, dojednaná účastníkmi Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, je v priamom rozpore s ustanovením § 53 ods. 4 písm. r) OZ, v dôsledku čoho nebola, a ani nie je v predmetnej veci daná právomoc Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská

rozhodcovská, a.s. na prejednanie sporu účastníkov o zaplatenie sumy 1.290,93 eura s príslušenstvom a ostatných nárokov s príslušenstvom uplatnených žalovaným. Keďže žalobca bola podaná včas za podmienok a za účinnosti zákona č. 244/2002 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2014, pričom v čase rozhodovania súdu boli zároveň splnené všetky zákonné podmienky pre zrušenie predmetného rozhodcovského rozsudku v časti medzi subjektami sporu aj podľa zákona č. 355/2014 Z. z., ktorý sa použije aj na rozhodcovské konania začaté pred 1. januárom 2015, s výnimkou zákonných lehôt na pojednanie žaloba a náležitostí rozhodcovskej zmluvy (§ 73 zákona č. 355/2014 Z. z.), súd podľa § 45 ods. 1 písm. c), e), i) a l), § 45 ods. 3 zákona č. 355/2014 Z. z. (zodpovedá predchádzajúcej úprave podľa § 40 ods. 1 písm. a/, c/ a j/ zákona č. 244/2002 Z.z.) zrušil rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, vydaný pod sp. zn. SR 05348/12 dňa 6.2.2013 rozhodcom JUDr. Michalom Rašlom, avšak iba v časti medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade, t. j. v časti týkajúcej sa subjektov tohto sporu (I. výrok), keďže subjektami tohto sporu nie sú ďalšie dve osoby, ktoré vystupovali v pozícii žalovaných v 2. a v 3. rade v rozhodcovskom konaní.

87. Nakoľko zákon neustanovuje žiadne kritériá, ktoré by mali byť zohľadňované pro rozhodovaní súdu o návrhu na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, pričom žalobca podal tento návrh podľa § 40 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. priamo v žalobe, súd zároveň odložil vykonateľnosť napadnutého rozsudku rozhodcovského súdu v jeho zrušenej časti (II. výrok).

88. Ak súd rozhodne o zrušení rozhodcovského rozsudku z niektorého z dôvodov uvedeného v ust. § 47 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. (predtým § 43 od. 1 zákona č. 244/2002 Z. z.), po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd musí na návrh niektorého z účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania pokračovať v konaní v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe. Zo znenia tohto ustanovenia je teda zjavné, že účastníkmi konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku musia byť všetci účastníci rozhodcovského konania. Pokiaľ takáto osoba nebola v pozícii žalobcu (nemožno ho k tomu žiadnym spôsobom ani prinútiť), bolo povinnosťou žalobcu túto osobu označiť za žalovaného, čím by odpadol nedostatok vecnej legitímácie.

89. Subjektami tohto sporu neboli všetci účastníci rozhodcovského konania, nakoľko ani žalobcami, ani žalovanými nie sú subjekty, ktoré boli žalovanými v 2. a v 3. rade rozhodcovskom konaní. Z tohto dôvodu súd nemohol zrušiť celý rozsudok rozhodcovského súdu, ale iba tú jeho časť, ktorá sa týkala žalobcu a žalovaného, keďže v danom prípade sa rozhodcovská doložka týkala sporu z Dohody uzavretej iba medzi žalobcom a žalovaným. Keďže účastníci rozhodcovského konania netvorili nerozlučné procesné spoločenstvo, súd nemusel z toho dôvodu zamietnuť žalobu ako celok, avšak skutočnosť, že žalovaní v 2. a v 3. rade z rozhodcovského konania nie sú subjektami tohto sporu, mala za následok, že súd nemohol zrušiť rozhodcovský rozsudok a odložiť jeho vykonateľnosť vo vzťahu k osobám, ktoré nie sú subjektami tohto sporu, preto súd žalobu v prevyšujúcej časti o zrušenie rozhodcovského rozsudku a odklad rozhodcovského rozsudku zamietol (III. výrok).

90. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

91. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

92. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

93. V tomto spore mali vo veci čiastočný úspech obe strany sporu, žalobca v časti rozhodcovského rozsudku vo vzťahu medzi ním a žalovaným, vrátane závislých výrokov. Žalovaný bol úspešný v časti zamietnutia žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku v časti zastavenia konania voči žalovaným v 2. a v 3. rade. Keďže pomer úspechu strán sporu vo veci bol približne rovnaký, súd podľa § 255 ods. 2 CSP rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo (IV. výrok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Piešťany do 15 dní od doručenia rozhodnutia, v dvoch písomných vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh; § 363 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).